

INFORMATION SERVICE

~~39, VICTORIA STREET~~
~~LONDON, S.W.1~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

41, Magdala Road. London N.19

UNA NOTA DEL CONSELL NACIONAL CATALA.

L'ESTRANYAMENT DE L'ABAT DE MONTSERRAT

En relació a l'estranyament de l'Abat Dom Aureli M Escarré del seu Monestir de Montserrat, el CONSELL NACIONAL CATALA ha difos la següent nota:

Les severes critiques de l'Abat de Montserrat sobre el regim franquista no han estat oblidades per molta gent. Tampoc el Govern Espanyol, no ha oblidat ni aquelles critiques ni el seu propi esperit de revenja, després de vint-i-cinc anys de victòria. Sota la pressió espanyola, els elements que no s'han posat encara a to amb l'aggioramento, han aconsellat la Secretaria d'Estat del Vaticà de claudicar, i a l'Abat d'abandonar el seu Monestir i la seva Patria encarregant-lo de missions a Itàlia.

L'Abat compta amb la simpatia i la lleialtat del poble català, de catòlics i d'agnosticats que admiren en ell un guia de l'esperitualetat catalana. La manifestació de milers de persones davant del Palau Episcopal de Barcelona n'és la prova evident. La decisió política conjunta del Govern Franco i decerts eclesiàstics, per més que intentin cobrir-la amb fórmules diplomàtiques, és un cop contra els catalans. Ho és contra l'acció cristiana, menada per l'Abat, i no pas per cap dels bisbes enviats pel General Franco a les nostres diòcesis, per a la reconciliació entre vençuts i vencedors en una guerra entre germans provocada pels reaccionaris castellans i que tots els catalans avui condemnen. Ho és, contra les possibilitats de la Democràcia Cristiana desaparegut el franquisme. Ho és especialment contra aquells que posant esperances en la doctrina de Joan XXIII i en les decisions del Concili, creïen que l'Església de Roma devindria una força espiritual i s'alliberaria de la política temporal del Cèsar. És voler tornar a enquadrar l'Església on les formacions del partit franquista. De retop, la decisió contra l'Abat de Montserrat, centre espiritual de Catalunya, socava la valor dels drets de les minories nacionals proclamats en l'Enciclica "Pacem in terris" i pot arribar a posar un interrogant a la sinceritat de les decisions del Concili sobre aquests punts.

Es amarg constatar que per als catalans aquesta decisió confirma la política de sotmissió de l'Església a l'Estat Espanyol contra els interessos espirituals i nacionals del nostre poble de la qual tenim una llarga experiència històrica.

Es viu encara el record de la intensa acció menada per Alfons XIII, el seu dictador General Primo de Rivera i llur Ambaixador al Vaticà l'Almirall Magaz contra l'Abat Marcet de Montserrat, contra el Foment de la Pietat Catalana, contra la fidelitat de la clerecia a l'esperit català. Com és també viu el record dels Decrets de la Congregació del Concili (1929) contra l'ús de la llengua catalana en les pràctiques religioses i contra la simpatia de la clerecia pel moviment català. Així era preparat el domini de l'Església de Toledo damunt de l'Església de Tarragona, qu'ens havia de portar, contra l'esperit d'aquesta, a la fratricida IV Guerra Civil Espanyola i a la monstruosa simbiosi eclesiàstic-militar del règim Franco imposat per Hitler i Mussolini.

... /..